

Povestea celor șapte jucării

Cuprins

Capitolul I	5
Capitolul II	14
Capitolul III	28
Capitolul IV	36
Capitolul V	42
Capitolul VI	49

Capitolul I - Fuga

Unde se vede cum șapte jucării uitate
de Răducu alintatul și chinuite
de Ghiara de Oțel fug de acasă

Au fost odată trei ursuleți de pluș.
Ei fuseseră darul de Crăciun
pentru Răducu alintatul și mof-
turosul, care s-a plictisit repede
de ursuleți, așa cum se plictisise și de
celelalte jucării pe care le avea.

Așa că ursuleții stăteau uitați într-un colț de cameră; singurul care le mai dădea „atenție” era motanul Ghiară de Oțel care, așa după cum îl arăta și numele, avea niște ghiare strașnice din cauza cărora ursuleții riscau să rămână fără blănița lor de pluș.

- Așa nu se mai poate, spuse Zmeurică.

- Stăm aici acoperiți de praf și uitare, spuse Muricică.

- Lasă că are grijă Ghiară de Oțel să ne scuture de praf, de-o să ne lase fără blăniță, spuse și Miericică.

Zmeurică, după un oftat, continuă:

- Știți ceva? Haideți să fugim de aici. Mi-au șoptit mie papagalul Curcubeu și trenulețul Uuu-puf-puf că în Pădurea de Catifea se află Împărăția Jucăriilor. Spuneau că acolo cresc fructe uriașe de tot felul. Închipiți-vă o zmeură sau o mură cât un pepene...

- Aah! îl întrerupse Muricică...

- Și tot acolo, continuă Zmeurică, curg râuri și cascade de miere...

- Ooh! Și cum putem ajunge acolo? ... aproape că urlă de plăcere Miericică.

Ceilalți doi, speriați, se aruncară peste el și-l acoperiră cu o păturică.

Zmeurică spuse:

- Taci! Dacă mai strigi o dată, te facem balot și te expediem prin poștă în Pădurea de Cașcaval a Pisicilor negre, rudele lui Ghiară de Oțel.

- Iertați-mă..., spuse în șoaptă Miericică de sub păturică.

- Dar cum ajungem la clanța ușii? E cam sus..., spuse îngândurat Zmeurică.

